

Waor of niet waor?

Dick van Bloemendaal

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut m'n duum 'ezeugen het.

Veur julie een vraag, mar veur mien een weet, welke wel of niet waor bin.

Tollen

Toen ik nog op de leegere school zat hen we veul 'etold. Je han dan van un stuk stok en un touwtje un zweepjen 'emaakt en de tol hajje meestal van je ouwers of op je vurjaordag 'ekregen.

An de onderkant van de tol zat un punt mit un spiekertsje dur in, daor dreide de tol goed op. Ajje un tol han waor ut spiekertsje uut was, zeien ze dat hie op sokken liep en dan mog je um van un aar ofpakken. Toen ik us op ut schoolplein an ut tollen was, sleug ik zo verdeed hard dat mun tol wel twientig meter vort vleug vur dat hie weer op de grond kwam.

Ik bin links en dan slao je krek tegen de dreirichtig in, dat had zun vurdeel want dan kos un aar je tol geen klap mit zun zweep geven umdat hie dan verkeerd um dreit en dan slaot ut touw um de tol heen. In de hoogste klas zat un jongen die arg stark en groot was en die had dur altied un handje van um je tol zomar effen op te pakken en te kieken of hie meschien op sokken liep, want dan hield hie um geliek en waaje je tol kwiet.

Dat dee hie ok un keer bie mien toen ik an ut tollen was en ik werd zo kwaod op die vent da'k um un beste klap mit de zweep over zun tengels gaf. Van schrik liet hie mun tol weer vallen en kon ik um weer oprapen en hie was zo 'eschrukken dat ik, as jongetje uut de darde klas, hum zomar un zweepslag over zun tengels gaf dat hie helemaol vergat um mien un beste opdeder te

geven.

'sAvonds tuus nao ut broodeten moggen we in de zoemer altied nog effen op de weg speulen en meestal gungen we dan tolleren. Pa stung vaak op de dam naor ons te kieken. Op un mooie zoe-meravond toen wulie ok weer op straot an ut tolleren waren kwam veearts Vervoorn mit zun dochter langs fietsen.

Mun breurtsje kos nog niet zo best tolleren en umdat ut niet goed gung was hie kwaod en van leegheid sleug hie mit de zweep op de bagagedrager van de fiets van de veearts, mar hie had dur nooit an 'edocht dat dur an die zweep un stuk touw zit dat meezwiept mit je slag en laot noun krek ut knupje in ut zweeptouw de veearts op zun kaole kop kommen. De veearts sprung van zun fiets of en mien breurtsje schruk zun eigen rot en hie vleug de dam op naor Pa. Geef um mar un paor beste tikken vur zun achterwark zei de veearts en Pa lei zun ene hand op mun breurtsje zun billen en met zun are hand sleug hie daor op, want Pa sleug ons nooit en te nimmer. Mun breurtsje schrauwde ut uut van angst, zo benauwd was hie.

Toen de veearts de klappen heurde was hie tevreëen en bin ze samen weer veerder 'efietst.

+++